

Sygn. akt IV CSK 151/19

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzcyk

w sprawie z wniosku A. N. i A. W.

przy uczestnictwie M. W. , S. W. , M. N. , S. W. , J. W. , A. W. ,  
T. W. , M. W. i M. J.

o dział spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 października 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania J. W.

od postanowienia Sądu Okręgowego w R.

z dnia 10 maja 2018 r., sygn. akt IV Ca (...),

**odrzuca skargę kasacyjną, pozostawiając rozstrzygnięcie  
o kosztach postępowania kasacyjnego do orzeczenia  
kończącego postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 maja 2018 r. Sąd Okręgowy w R. oddalił apelację uczestnika J. W. od postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego w R. z dnia 3 marca 2017 r., którym oddalono wniosek J. W. o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości złożony w sprawie o dział spadku z wniosku A. N. i A. W.

Postanowienie Sądu Okręgowego zaskarżył skargą kasacyjną uczestnik J.W., podnosząc zarzuty naruszenia prawa procesowego i materialnego. W odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braków formalnych skargi skarżący oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 100 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519<sup>1</sup> § 4 pkt 4 k.p.c. w sprawach o zniesienie współwłasności oraz w sprawach o dział spadku skarga kasacyjna nie przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Reguła ta obejmuje również przypadki, w których sąd w postępowaniu działowym rozstrzyga spory o własność przewidziane w art. 618 § 1 k.p.c., w tym na podstawie art. 688 w związku z art. 618 k.p.c. (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2001 r., II CZ 13/01, OSNC 2001, nr 12, poz. 181, z dnia 26 września 2002 r., III CK 227/02, niepubl., z dnia 14 grudnia 2007 r., III CZ 56/07, niepubl., z dnia 20 listopada 2009 r., II CSK 385/09, niepubl., i z dnia 28 stycznia 2016 r., III CZ 62/15, niepubl.). Założenie to dotyczy również takiej sytuacji, w której spór o własność w rozumieniu art. 618 § 1 k.p.c. sprowadza się do rozstrzygnięcia o tym, czy współwłaściciel lub współspadkobierca nabył własność przez zasiedzenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2011 r., V CSK 24/11, niepubl.). Spór ten, wobec objęcia go postępowaniem działowym, traci wtedy swój samodzielny procesowy charakter i zostaje poddany regułom rządzącym dopuszczalnością środków zaskarżenia w sprawach działowych. Stanowisko to można uznać za utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2002 r., IV CKN 38/01, niepubl., z dnia 13 stycznia 2017 r., III CZ 59/16, niepubl., z dnia

3 sierpnia 2017 r., IV CSK 48/17, niepubl., z dnia 25 stycznia 2018 r., IV CZ 105/17, OSNC-ZD 2018, z. A, poz. 5, i z dnia 3 lipca 2019 r., II CSK 821/18, niepubl.).

Z materiału sprawy wynikało, że zaskarżone przez uczestnika J.W. apelacją postanowienie wstępne Sądu Rejonowego zostało wydane na skutek wniosku skarżącego o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości wchodzącej w skład spadku po A. W. i A. W.. Zaskarżonym skargą kasacyjną postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił apelację J. W. od postanowienia Sądu Rejonowego oddalającego ten wniosek, przy czym na etapie postępowania apelacyjnego wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczono na kwotę 100 000 zł. W uzupełnieniu skargi kasacyjnej skarżący uczestnik wskazał jako wartość przedmiotu zaskarżenia tę samą kwotę 100 000 zł. Wartość ta nie była kwestionowana przez pozostałych uczestników postępowania.

W konsekwencji należało uznać, że skarga kasacyjna od zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego była niedopuszczalna ze względu na nieosiągnięcie minimalnego progu wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 519<sup>1</sup> § 4 pkt 4 k.p.c.), co prowadziło do jej odrzucenia.

Z tych względów, na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 w związku z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.